

Palėka besėveizos...

Ontonieli tėkrā aš mīliejau,
Ons mon meilė lig smertė prėžadieję.
Vakštioojau sosėkėbosio ož ronku,
Rokavuovuos ont soulalio po longo.

Bet vėina karta pamatiau Barbuora –
Anou bočiava Ontė po tou patio longo...
Monėi pašėrdiūs ligo kažkas notrūka,
Šloustiaus ašaras aš i kvartūga.

Vuos Kazielis moni smūtna paregieję,
Tojau goudžioutė pradiejė.
Sakė: dous tam Onte ons i kaulus
Ė nedrouse gluostė monėi plaukus.

Kažėn kuo ons mon neprėžadieję,
Tik sakė, ka vėsumet moni mīlieję,
Prašė, ka anuo pati būčiuo.
Sopratau – so Kazelė nežūčiuo.

Vuo ta Bašelė tuo Ontės nereikiejė,
Tik monėi baise pavīdieję.
Ni posės metu neprabiega,
Kap so Jostio i Palonga ėšdieję.

Ka vedo so Kazelio ejuov pri altuoriaus,
Kažkas matė Ontė stuovint ož piliuoriaus.
Nežėnau, kuo ons tėn stuovieję,
Ons monėj čīsta nebrūpieję.